

POSTANOWIENIE

Dnia 17 czerwca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Kuźniar (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Beata Gudowska

SSN Zbigniew Hajn

w sprawie z protestu wyborczego L. C.

przeciwko ważności wyborów do Parlamentu Europejskiego,
przy udziale:

1) Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej,

2) Prokuratora Generalnego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 17 czerwca 2014 r.,

postanawia:

pozostawić protest bez dalszego biegu.

UZASADNIENIE

W piśmie z dnia 28 maja 2014 r., L. C. (na podstawie art. 82 i 83 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy - Dz.U. z 2011 r. Nr 21, poz. 112 ze zm.), wniósł protest przeciwko ważności wyborów do Parlamentu Europejskiego przeprowadzonych w dniu 25 maja 2014 r. – ze względu na „naruszenie ciszy wyborczej przez niealfabetyczne ułożenie list kandydatów, które w ten sposób sugerowały wyborcom, na kogo głosować, co było manipulowaniem wynikami wyborów”. W oparciu o ten zarzut wniósł o stwierdzenie nieważności wyborów do Parlamentu Europejskiego i powtórzenie ich z listami kandydatów ułożonymi alfabetycznie.

W odpowiedzi na protest Państwowa Komisja Wyborcza wskazała, że zgodnie z art. 212 § 1 w związku z art. 338 Kodeksu wyborczego, zgłoszenie listy kandydatów powinno zawierać nazwisko, imię (imiona), zawód i miejsce zamieszkania każdego z kandydatów, zaś ich nazwiska umieszcza się na liście w kolejności ustalonej przez komitet wyborczy. Tak więc ustalenie list kandydatów zgłaszanych w wyborach do Parlamentu Europejskiego jest wewnętrzną sprawą komitetu wyborczego. PKW jednocześnie zauważyła, że zgodnie z art. 82 Kodeksu wyborczego protest przeciwko ważności wyborów może być wniesiony z powodu dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom lub naruszenia przepisów Kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów. Wnoszący protest nie sformułował w nim zarzutów tego rodzaju, stąd powinien pozostać on bez dalszego biegu.

Prokurator Generalny w odpowiedzi na protest wniósł o wydanie postanowienia wyrażającego opinię, że zarzuty protestu są bezzasadne.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 101 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej wyborcy przysługuje prawo zgłoszenia do Sądu Najwyższego protestu przeciwko ważności wyborów na zasadach określonych w ustawie. Zasady i tryb przeprowadzania wyborów do Parlamentu Europejskiego oraz warunki ważności tych wyborów określa ustawa z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy. Zasady te zostały zawarte w przepisach ogólnych art. 82 i art. 83 zamieszczonych w rozdziale 10 działu I Kodeksu wyborczego oraz - w odniesieniu do wyborów do Parlamentu Europejskiego w przepisach szczególnych art. 241 - 243 zamieszczonych w rozdziale 8 działu III tego aktu, do których art. 336 ustawy odsyła w kwestii protestów wyborczych i postępowania w sprawie stwierdzenia ważności wyborów do Parlamentu Europejskiego. W świetle art. 82 § 2 - 5 Kodeksu wyborczego prawo wniesienia protestu przysługuje wyborcom, których nazwiska są umieszczone w spisie wyborców w jednym z obwodów głosowania oraz przewodniczącemu właściwej komisji wyborczej i pełnomocnikowi wyborczemu. Sam protest wyborczy zdefiniowany zaś został w art. 82 § 1 Kodeksu wyborczego jako protest przeciwko

ważności wyborów, ważności wyborów w okręgu lub wyborowi określonej osoby. Takie określenie protestu wyborczego koresponduje z brzmieniem powołanego art. 101 ust. 2 Konstytucji RP, a jego konsekwencją jest zawarty w punktach 1 i 2 art. 82 § 1 Kodeksu wyborczego katalog zarzutów, na jakich można oprzeć protest. Są nimi: 1/ dopuszczenie się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalanie wyników głosowania lub wyników wyborów oraz 2/ naruszenie przepisów Kodeksu wyborczego dotyczących głosowania, ustalania wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów.

Reasumując, przedmiotem protestu wyborczego jest ważność wyborów lub wyboru określonej osoby, a podstawę zakwestionowania tej ważności stanowią czyny przestępcze i delikty wyborcze rzutujące na przebieg głosowania i ustalanie jego wyników lub ustalanie wyników samych wyborów.

Wnoszący protest powinien sformułować w nim zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera swoje zarzuty (art. 241 § 3 ustawy).

W rozpoznawanej sprawie skarżący podniósł zarzuty, które w świetle obowiązujących przepisów nie mogą stanowić podstawy protestu przeciwko ważności wyborów, ważności wyborów w okręgu lub wyborowi posła do Parlamentu Europejskiego, a tym samym protest skarżącego nie spełnił warunków, jakim powinien odpowiadać protest wyborczy.

W oparciu o powyższe Sąd Najwyższy pozostawił protest bez dalszego biegu (art. 243 § 1 ustawy).